

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Michaelis Ritii Neapolitani De regibus Francor[um] lib. III

Riccio, Michele

Basiliae, 1517

Michaelis ritii neapolitani, de regibvs hispaniae, liber secvndvs

[urn:nbn:de:bsz:31-270905](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270905)

Suintilla. Suintilla rex eo nomine secundus quadriennio rerum potitus ex ægritudine, in quam incidit, fato functus est. Tum
Tulga. Goti regem sibi creant regia stirpe genitum Tulgam, qui regnavit annis duobus.

PRIMI LIBRI FINIS.

MICHAELIS RITII NEAPOLITANI, DE REGIBVS HISPANIAE, LIBER SECVNDVS.

Cindas.

ACVAM Gotorum regiam Cindas Vin-
 dus occupat, illustri inter eos loco, quam
 annis decem tenuit, moriensque filio per
 manus tradidit.

Recisuindus.

Recisuind⁹ is fuit, qui Gotis imperavit an-
 nis duodeuiginti, ac mensibus undecim,

Bamba.

quo mortuo, Bamba rex creatur, is qui Mauros Hispania
 littora cum classe ducentarum septuaginta nauium ingres-
 sos, ingenti prælio fudit, & classem igni succendit. ex haustu
 demum ueneni, quod ab Eringio Recisuindi datum rumor
 est, incidit in grauissimum morbum, ex quo quom ægre co-
 ualuisse, anno post initum regnum nono, menseq; uno, re-
 ligious habitum sumpsit, in eoque permansit annis septenis
 ad ultimum uitæ diem. Sunt qui fabulentur hunc ex aratro
 ad principatū euectū Leonis Romani Pontificis beneficio.

Eringius.

Eringius, de quo supra diximus, ad religionem transgresso
 Bamba, Theofredum Recisuindi F. pellit, occupatoq; do-
 minatu

minatu septimo post anno, fato functus est.

Egipza Bamba sobrinus, idemq; gener Eringi, mortuo so- Egipza.
cero successit, quonque regnasset annis septem, Toleti na-
tura concessit.

In eius locum Vitiza F. subijt, eoq; potitus est annis nouē, Vitiza.
donec a Roderico Theofredi F. eius quem prius Eringius
regno exegerat, & Vitiza confossis oculis relegarat, imperio
uitaque spoliatus est, impar opibus Romanorum, qui Ro-
derico fauebant. Hic (ut aiunt) Vitiza lege permisit, ut sacer Et hic rex
dotes, quot quisque posset, alerent concubinas, & ipse nul- hodie pla-
lum libidinis genus intentatum reliquit. ceret.

Excepit imperium Costa Roderici frater ætate maior, isque Costa.
regnauit annis quinque, mensibus septem.

Eo uita functo, Rodericus frater rem Gotorum suscepit in- Roderic^o
auspicato. Nam cum Iuliani Comitris in Aphrica pro se le-
gati filia stuprum intulisset, a Mauris a Iuliano sollicitatis,
bello petir^o, in acie cecidit, ex quo regnare cœpit anno tertio.

Post interitum Roderici, Maurorum Duces Tariph & Mu- Bellazis.
za, Bellazin Muzæ filium patris in Hispania finibus, impo-
nunt Regē, continuoq; in Aphricam redierunt. Annis non
amplius uiginti Maurorum reges in Hispania quindecim
fuerunt. Nam quom Rex omnium uotis respondere non
posset, populari tumultu, uel occidebatur, uel imperium de-
ponebat, subinde in exacti locum altero subrogato. Deniq;
quom delata res esset ad quendam Acabath, nouarum re- Acabath.
rū cupidis ad trecētos usq; de medio sublatis, diu regnauit.

Dum Mauri rerum potiuntur in Hispania, Christianorum Pelagius.
reliquia Pelagium quēdam Regem sibi creant, apud Astu-
ras ubi laticabant, De quo sermo uariis est, alijs tradētibus

MICHAELIS RITII NEAPOLITANI

eum Theofredi filium fratremq; Roderici, nonnullis ex Phafilla natum Duce Cantabriae, quae Biscaia nunc appellatur, is & si nullas, aut perexiguas opes habebat, auxilio caelesti fretus, audere coepit, adhortatusque quosdam finitimos, ad ueram religionem compulit, appellarique uoluit, Asturum Legionisque Rex. & si Maiores sui Gotorum dicti sunt, quamuis alij hanc tituli mutationem Phafillae eius filio ascribant, & his qui deinceps regnauerunt. Imperauit autem Pelagius annis uiginti.

Phafilla. Relicto superstito filio Phafilla, post quem deinceps ad unum reges Legionis & Asturum sunt inscripti, siue Pelagius, siue Phafilla fuerit autor eius tituli, quom biennio regnasset, ab urso laniatus est in uenatione.

Alphon-
sus. Regnum peruenit ad Alphonsum Petri Cantabriae Ducis, maximu natu filium. Cui Phafillae soror Ornosuba nupta erat, is Arrianu dogma quod a Recharedi regis morte, rursus in Hispania pullularat, eradicauit, urbesq; & oppida coplura eiecto Mauroru praesidio recepit, ex quo Catholicus est cognominatus, annoq; undeuigesimo sui principatus exiuit homine. Successit Alphonso patri Phroilla, qui tertio

Catholi-
ci cogno-
men un-
de
Prohilla.
Veremu-
us.
Aurelius
decimo post anno de medio subiatus, Aurelij fratris sui dolo regnum Veremundo filio per manus tradere non potuit. Aurelius enim patrato parricidio, continuo regiam occupat annisq; sex obtinuit, excessit absq; prole, nisi quod ad inuidiam periculumq; dedinandum, Veremundum Phroilla filium in spem successionis adoptarat.

Sillo. Ab Aurelij morte, Gotorum rem suscepit Sillo, cui nupta erat Egimanda Aurelij soror, Pulsoq; Veremundo solus imperauit annis sex, ad ultimum uitae diem.

Mauregatus

Mauregatus Alphonſi cognomento Catholici filius ex Pellice, mortuo Sillone, Maurorum qui rerū potiebatur in Hispania, præſidio dominatum cōſtituit, pactus (ut aiunt) cū Maurorū regibus, quotannis quaſdā uirgines in ſtipendiū mittere. Sed id triēnio poſt, Mauregati morte ſublātū eſt.

Veramūduſ Alphonſi cognomēto Catholici, Nepoſ ex filio Bilmarao, Mauregato iā fato functo ſucceſſit, biennioq; rerū potitus, quom eius uxor, ex qua Raymiri Garſiæq; pater erat, in Parthenonē ſe coniecitet, ipſe memoria repetens, q; adhuc priuatus in ordinē diaconū cooptatus erat, Alphonſum Phroillæ filiū eius conſobrinū pro ſe regnare iuſſit, Cōtinuoque tranſit in ſectam religionis.

Alphonſuſ itaq; cognomento Caſtuſ, Maurorū ad ſeptuaginta milia cecidit in acie, qui ſineſ Aſturuſ ferro ignique populabantur, ex quorum Manubijs duoſ erexit eccleſiaſ, Ouentenēſem & Aſturiēſem. Regnauit annis xli. aduſq; Caroli magni principatū.

Raymiriſ Veramundiſ filiūſ, Alphonſo iam uita functo, paternum decuſ accepit, exindeque uixit annis ſex, menſibus nouem.

Principatū reliquit Ordonio ſuo filio, quem tenuit iſ ad decennium, deceſſitq; ſuperſtitibus liberis Alphonſo, Veramundo, Minioque, & Phroilla.

Alphonſuſ Ordonijſ filiūſ, cognomēto Magnuſ, eo nomie tertiuſ, a morte patris imperiū ſuſcepit, āniſq; quadraginta tenuit, quoad hominē exiuit, parū ſecūda fama. Nā quom fratres ſuſpectoſ haberet, ac ſi necē p inſidiaſ ſibi molirent omēſ oculiſ priuauit, liberoſ habuit quatuor, Garſiā, Ordonium, & Phroillam, nulliſ initiatoſ ſacriſ, quos hodie græco

- Garfias. uerbo Laicos appellant, & Gondisaluum archidiaconum
 Ouesitēsem, ex his Garfias rerum gubernacula subiit, eaq;
 moderatus est ad triennium, nec ex se prolem reliquit.
- Ordoni^o. Itaq; frater eius Ordonius, in defuncti locum suffectus est
 is quatuor Castellæ comites per interpositam fidem circun-
 uentos in carcere necari iussit, ob eamq; rem Castellæ pro-
 uincia defecit ab eius fide, Quosdamq; ex sua nobilitate cre-
 auerunt, qui de publicis, priuatisq; cōtrouersijs inter eos co-
 gnoscerent, eosq; Iudices appellari placuit, ex his alteri Mi-
 nio Rasurauo nomē fuit, Alteri Layno Caluo, unde Castel-
 læ reges originem traxisse constat, Ordonius cum genuisset
 Alphonsum Raymirinque, octauo sui principatus anno,
 mense sexto diem clausit.
- Phroilla. Phroilla quom sui fratris Ordonij liberos exegisset, in se
 principatum transtulit, eo tamen ut fraude quæsito diutius
 frui non potuit. Nam uno post anno duobusq; mensibus
 morbo lepræ correptus interiit, superstibus quatuor ex se
 liberis, Alphonso, Raymiri, Ordonio, & paterno nomine
 Phroilla.
- Alphon-
 sus. Quorum natu maximus, huius nominis quartus, Alphon-
 sus, a morte patris imperium suscepit, eo que potitus uno to-
 to lustro, mensibusque septem, iurauit in uerba Christianæ
 religionis. Ordonio filio quem susceperat ex Imena, super-
 stite, cui cognomentum Malo fuit, regnumq; Raymiri Ger-
 mano dimisit. Sed quom paulo post eum pœnitentia subiis-
 set, abiectis insignibus eius sectæ, quam professus erat, iterū
 regnum quo cesserat contrectare cœpit, unde captus a Ray-
 miri fratre, effossis oculis luce priuatus est.
- Raymi-
 ris. Raymiris eo nomine secundus Alphonso quarto cōcedēte
 rerum

rerum potitus, duos habuit filios, Ordonium & Sanctium, Quorum uterq; post patrem deinceps imperarunt, quom Raymiris obiisset undeuigesimo principatus anno, duobusque mensibus.

Rerum gubernaculis admotus est Ordonius, eo nomine **Ordoni^o.** tertius, Raymiris filius, natus maximus, quem quom Sanctius confanguineus eius frater, opibus Garfiæ regis Nauarræ matris suæ fratris, eiusq; auunculi, Ferrandiq; Guindisalui Castellæ comitis Ordonij foceris, tentasset e regno deturbare, consiliaque non successissent, Ordonius Viracam Ferrandii filiam eius uxorem dimisit, aliãq; superduxit, quomq; regnasset annis quinque naturæ concessit.

Gotorum res ad Ordonium eius nominis quartum deuo **Ordoni^o.** luta est Alphonfi filium, quem a fratre obcæcatum demon **Malus.** strauimus. Huic inditum cognomentum Malus est, quia non iure regium sibi nomen arrogauit, & quia populos in pace non continuit, quorum pleriq; Sanctio potius Ordonij tertij Tertio filio ac uero regi parebant, isque non multo post Ordonium prælio uictum apud Cordubam interemit. Quod diu regnauerit hic Ordonius ob eius temporum perturbacionem minime constat. **Ordoni^o.**

Sanctius eo nomine primus, ab habitu corporis cognomen **Sanctius** to Crassus, anno regni sui tercio decimo, quom tantam sagi **Crassus.** nã molem uix ferret, & ad eam leuandam nihil intentatum relinqueret, Cordubam profectus est Abdemari regiam, qui Saracenis imperabat, impetrata prius ab eo pace, ubi inter experimeta medicorum, quorum magna turba apud Aldemarum erat, herbæ cuiusdam uis ad maciem deductus, haud ita multo post excessit, nõ sine suspitione dati ueneni.

g ; Viuens

MICHAELIS RITII NEAPOLITANI

Viuens Castellam quam Ferrandus Guindesaluus a Rege Legionis in feudum tenebat, ex foedere liberam esse iussit.

Raymiris. Sanctio patri Raymiris eo nomine tertius in principatu successit, ætatis annum agens quintum. exindeque uixit in eo honore annos uiginti quinque, decessitque sine liberis. Eius principatu, quæ pars ab eo subditorum defecit, rem deferebat ad Ordonij Mali filium Veremundum. Initoq; prælio uictoria neutro inclinauit.

Veremundus. Raymiri tandem uita defuncto, Veremundus eo nomine secundus, affectato regno potitus est inauspicato, siquidem Maurorum rex Almazar in eum ducto exercitu primo quidem congressu pulsus. Instaurato prælio Veremundum uicit, atque in fugam uertit, urbemque Legionem uiccepit. Aggressus exinde Gallaciæ prouinciam, Compostellanam diripuit ecclesiam, abstinuit tamen a corpore Diui Iacobi, perterritus obuijs (ut aiunt) fulminibus, ex eoque metu soluta aluo cum incidisset in morbum dysenteria, ægre cõualuit, multique eius milites internecino genere mortis absumpti sunt. Itaque parta uictoria Veremundo cessit, illeq; paulo ante acie superiorum hostium spolia adeptus est. Cumque regnasset annis septenis, Alphonso filio superstite quem ex priore susceperat uxore (nam duas habuit) exiuit hominem.

SECUNDI LIBRI FINIS.